Juletid

Prædikenoter til Metodistkirkens tekstrække B

Første søndag efter juledag
27. december 2026 – Luke 2:22-40

Tekstnoter

V. 22-24. Lukas fremstiller Jesu forældre som fromme jøder der overholder moselovens forskellige bud om kvinders urenhed i forbindelse med fødsler og som nu vil udføre det rituelle offer i den forbindelse. Offeret skal egentlig være et årgammel lam, men fattige kunne nøjes med dueunger. Lukas redegør ikke for alle reglerne. Se 3. Mos. 12, 1-8. Lukas citerer fra 2. Mos. 13, 12 og 15, samt 5. Mos. 5, 11 og 12, 8.

V. 25-28 Simeon er nærmest en profetskikkelse. Han er ledt af Helligånden og han venter Israels trøst. Hans møde med Jesusbarnet er ikke tilfældigt og hans reaktion på barnet er markant.

V. 25 Israels trøst henviser til en frelser.

V. 29-33 Den 4. hymne i fødselsfortællingen. Hymnerne er disse:

- Marias lovsang, Magnifikat Luk 1:46–55
- Zakarias' lovsang, Luk 1:68–79
- Englenes lovsang, Gloria Luke 2:14)
- Simeons lovsang, Nunc Dimittis Luk 2:29–32

Hymnernes funktion i Lukas' fortællinger om Jesu fødsel.

- Underviser om Gud. Mere end blot følelsesmæssige udbrud.
- De fremhæver vigtige lukanske temaer som
    - Guds nåde
    - At de ydmyge skal blive ophøjet
    - og de stolte skal falde
    - Og løfterne fra den gamle pagt skal opfyldes.
- De annoncerer at frelsen nu kommer, lys for hedninger og en herlighed for jøder.

V. 32 Bemærk hvordan Simeon peger på både hedninger og jødefolket som modtagere af barnets herlighed og velsignelse.

V. 33. Læg mærke til de voldsomme billeder i Simeons ord til Maria. Hermed peges der frem mod den stærke modstand Jesus kommer til at møde og mod påsken hvor Jesus korsfæstes.

V. 36-38 Profetinden Anna træder frem, priser Gud og taler om barnet.

V. 39-40 Udtoning, tilbage til Nazareth. Jesus vokser i visdom, Guds nåde er med ham.

Analyse

Vi er tilbage i Lukas' univers, hvor forbindelserne bagud, til den gamle pagts ord og løfter, samt forbindelsen til den autentiske jødiske fromhed, er vigtig. Lukas identificerer denne fromhed med Annas ord om dem "der venter Jerusalems forløsning". Simeon lovsang handler netop om dette. Josef og Maria må forstås som tilhørende denne gruppe, hvorfor de samvittighedsfuldt er i Jerusalem for at opfylde moselovens regler.

Simeons lovsang forkynder at han nu har set Gud frelse. Det peger naturligvis på barnet, som er Guds frelse for Israel, men også for hedninge. Tanken om en frelser, en Messias, der også er for hedninge, dukker jævnligt op i Lukasevangeliet, kulminerende i missionsbefalingen i kap. 28.

Tanker til en prædiken

Tekstmaterialet til denne søndag imellem jul og nytår er i tråd med hele advents- og juletidens formål, at forkynde om hvordan Gud blev menneske.

Efter juledagens kosmiske Jesus fra Johannesprologen er vi så at sige nede på jorden igen. I forgrunden har vi Josef og Maria, Simeon og Anna. Fire fromme mennesker der lever stille liv uden særlig opmærksomhed fra mennesker. De håber på Gud og sætter deres lid til ham. Teksten kan bruges til at fremhæve betydningen af at være trofast. Gud blev menneske hos de stille i landet. De lægger ikke store planer, men venter på Gud.

En prædiken denne dag kan også forsøge at vise menigheden hvad det er der synges om i de fire hymner i Lukas' beretninger om Jesu fødsel. Se tekstnoterne. Måske kunne de alle fire læses i gudstjenesten? Man kan lægge vægt på troen på Guds nåde og de sociale perspektiver.